

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om tiltrædelse af Euro-Middelhavsassocieringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og det Hashemitiske Kongerige Jordan på den anden side.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 27/10 99).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Beslutningsforslaget lægger, som det bliver nævnt, op til at tiltræde en associeringsaftale mellem EU og Jordan. Aftalen følger op på Euro-Middelhavskonferencen i 1995, hvor EU indgik partnerskaber med 12 lande i Middelhavsregionen.

Partnerskaberne indeholder både en fælles og en bilateral del. Med beslutningsforslaget opfylder Danmark sin forpligtelse til at styrke EU's politik over for landene omkring Middelhavet.

Middelhavsregionen er på mange områder af afgørende betydning for den europæiske region. Formålet med Euro-Middelhavspartnerskabet er at fremme fred, stabilitet og velstand i dette vigtige nabo område. Det skal i første række ske igennem økonomisk bistand, der skal bidrage til en socialt afbalanceret udvikling.

Det er meningen, at der på længere sigt skal indføres et frihandelsområde til gavn for partnerne i aftalen. Socialdemokratiet hæfter sig

ved, at menneskerettigheder og demokrati er et grundlæggende element i aftalen.

Socialdemokratiet håber, at aftalen vil smitte positivt af på den mellemøstlige fredsproces og bidrage til en fredelig udvikling i hele Middelhavsregionen. Socialdemokratiet støtter beslutningsforslaget.

Gitte Lillelund Bech (V):

Venstre støtter udenrigsministerens forslag om at tiltræde aftalen mellem det Hashemitiske Kongerige Jordan og EU-landene. Denne aftale vil styrke EU-landenes forbindelser til Jordan, der er en vigtig brik i at skabe og opretholde stabilitet i regionen. Tilsvarende aftaler forhandles med Israel og den palæstinensiske selvstyremyndighed, og aftalen med Jordan er således et led i en styrkelse af EU-landenes samarbejde med regionen.

Venstre kan således støtte, at aftalen med Jordan bidrager til at skabe en stabil udvikling. Aftalen sætter fremme af respekten for menneskerettigheder som fundament for samarbejde. Det finder Venstre vigtigt, og på dette grundlag vil aftalen bidrage til en gradvis mindselse af nogle af de barrierer, der eksisterer landene imellem. Samtidig vil dialogen mellem landene forstærkes, hvorved der skabes mulighed for at fremme udviklingen yderligere, hvilket ligger i tråd med Venstres ønsker.

Pia Christmas-Møller (KF):

Også Det Konservative Folkeparti kan støtte forslaget.

Formålet med samarbejdsaftalen er jo, at EU skal bidrage med at støtte udviklingen i regionen, sådan at der kan komme fred, sikkerhed og velstand.

På kort sigt handler det om økonomisk støtte til omstilling, større socioøkonomisk ligevægt og regional integration. Men på lang sigt er målet jo at etablere et frihandelsområde i overensstemmelse med verdenshandelsorganisationen WTO's bestemmelser. Og det er et meget vigtigt fremtidsperspektiv.

Vi støtter forslaget og anbefaler det til vedtagelse.

Knud Erik Hansen (SF):

Også denne aftale er vi i SF som udgangspunkt meget positive over for. Vi synes, det er vigtigt, at vi laver aftaler med landene omkring EU som et instrument til at fremme den politiske dialog og de økonomiske forbindelser og også den

økonomiske udvikling i landene. Også hvad angår Jordan, mener vi, at det er vigtigt, at vi har menneskerettighedssituationen med inde i aftalen, og at vi bruger dem også til at forbedre menneskerettighederne i partnerlandene.

Nu vil jeg ikke påstå, at jeg har nærlæst rapporten i alle detaljer, men der er en ting, som er faldet i øjnene, og det er, at der står, at Fællesskabet opretholder et landbrugselement i forbindelse med varer med oprindelse i Jordan. Når man ser listen, så er der opremset en stor mængde varer, som indgår i sådan et landbrugselement.

Det er svært at overskue, hvad det egentlig betyder, men betyder det rent faktisk, at EU laver en restriktiv kvote og toldsats over for landene i en sådan grad, at man faktisk bør sætte et stor spørgsmålstegn ved, om man ikke kunne gøre aftalen bedre som støtte til Jordan ved at ændre på sådan et landbrugselement. Det vil vi gerne have belyst i de videre drøftelser.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er rundt blandt EU's nabolande forhold, som bestemt fortjener at blive udviklet til det bedre. Derfor har Dansk Folkeparti også støttet en lang række aftaler, som har til formål at styrke forbindelserne med nabolande og EU og dermed også gøre det muligt for EU at hjælpe nabolandene til at få en bedre situation og et bedre udgangspunkt for deres landes borgere.

Det er også vores udgangspunkt i forhold til den her aftale, og det er med det udgangspunkt, at vi er meget positive over for at tiltræde beslutningsforslag nr. B 20. Når vi behandler det videre i processen, kan der være enkelte elementer i det, som vi rynker på næsen ad og har spørgsmål til, men som altovervejende udgangspunkt er vi positive over for beslutningsforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er et godt perspektiv, der er i denne aftale. Det er kun en enkelt af flere andre aftaler i et samlet sæt, som går ud på at styrke forbindelserne til den nordlige del af Afrika tværs over Middelhavet, sådan at den velstand, der er i EU, også bliver udbredt til at gælde de nordafrikanske og mellemøstlige lande. Det er meget vigtigt, at vi sørger for, at der er gode og positive forbindelser til alle de lande, der omgiver EU.

Og det har i hvert fald været et ønske fra mange af de sydeuropæiske medlemmer i de sydlige dele af EU, at man også styrkede forbindelserne tværs over Middelhavet for at få en velstandssøgning og en demokratisering også i disse lande.

Med den begrundelse tilslutter Det Radikale Venstre sig aftalen.

Keld Albrechtsen (EL):

Som udenrigsministeren ved, så støtter Enhedslisten ikke den konstruktion, der ligger i disse her aftaler. Men jeg vil spare tiden ved at henvise til det, vi tidligere har sagt i forbindelse med de andre Middelhavs aftaler, og jeg skal understrege, at jeg betragter problemerne som langt større i den foregående sag. Det vil jeg gerne understrege.

Grunden til, at vi ikke kan tilslutte os det her beslutningsforslag, er altså det rent principielle.

Ole M. Nielsen (KRF):

Man kan bruge de samme bekymringer og argumenter, som under det forrige forslag. Men under et hurtigt, forslidit slogan »Samtale fremmer forståelsen« kan vi også tilslutte os det her.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg takker for den helt overvejende tilslutning til beslutningsforslaget. Regeringen er selvfølgelig rede til under udvalgsarbejdet at svare på alle spørgsmål. Jeg er overbevist om, at aftalen mellem Jordan og EU på en meget markant måde vil bidrage til at udvikle forholdet mellem EU og Jordan, og det hilser jeg meget velkommen.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog af 5. november 1992.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 24/11 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Da vores ordfører, hr. Henning Gjellerod, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog har været længe undervejs. I anbefalinger fra 1961 og 1981 fra Europarådets parlamentariske forsamling lægges der an til, at der skal gøres noget juridisk forpligtende for bevarelse af mindretalenes sprog og kultur.

Man skulle imidlertid helt frem til 1992, før man havde en pagt klar til underskrivning og senere ratifikation. Jerntæppet var faldet, og det blev almindelig anerkendt, at spørgsmålet om mindretalenes rettigheder ville komme til at spille en central rolle i sikringen af fred og stabilitet i de nye demokratier i Øst- og Central-europa. 11 lande underskrev med det samme pagten, der har status af en folkeretlig bindende konvention, men ratifikationen gik det langsomt med.

Man havde bestemt, at pagten skulle træde i kraft, når seks lande havde afleveret deres ratifikation. Først den 1. marts 1998 var man nået så langt. Med god grund bekymrede mange sig over, hvorvidt pagten overhovedet ville komme til at gælde, fordi medlemslandenes regeringer viste så lidt interesse for at ratificere den, men efterhånden kom der skred i processen, i og med at mange nye medlemslande i Europarådet havde fået pålagt underskrivning og ratifikation af den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog som en forpligtelse og en betingelse for medlemskab af Europarådet.

I tiden fremover vil der komme flere til, idet mange nye medlemslande er blevet underlagt en såkaldt monitoreringsprocedure, det vil sige, at der bliver holdt øje med dem, og at de vil få læst og påskrevet, hvis ikke de opfylder deres

optagelsesbetingelser. Det er utrolig vigtigt, at de gamle medlemslande foregår med et godt eksempel og gør deres pligt med hensyn til folkeretligt at beskytte mindretalenes ret til at nyde deres kultur, bruge deres eget sprog og oprette egne skoler m.v.

Danmark spiller en vigtig rolle i denne proces. Vi har et ansvar over for Færøerne og Grønland og også i forståelse med Færøerne og Grønland, og vi har også et ansvar for at beskytte rettighederne for det tyske mindretal i Sønderjylland. Derfor er det vigtigt og et stærkt standpunkt, når Danmark ratificerer pagten, og den socialdemokratiske gruppe kan varmt anbefale beslutningen.

Hanne Severinsen (V):

Med helt den samme begrundelse kan vi også i Venstre varmt tilslutte os, at vi ratificerer denne her pagt. Det eneste, der sådan set ærgrer mig lidt, er, at der virkelig skulle gå så mange år. Jeg har selv været med til at dunke andre lande, også nye lande i Europarådet, med, at de skulle underskrive og ratificere, og skrevet det op som betingelser, og det er altså først nu os, der får ratificeret. Så det er det eneste malurt, man kan komme i bægeret.

Ellers vil jeg kun sige, at det er meget vigtigt, at man som mindretal har nogle rettigheder, og netop med hensyn til sproget og undervisningen er det ekstra vigtigt, at man ved, hvad man har at holde sig til, så vi undgår alle disse mange konflikter, som vi har haft igennem historien i Europa, fordi man har pustet til de forskellige nationaliteter og sat dem op imod hinanden.

Netop når vi ved, at vi har nogle rettigheder, og vi ved, at sprogene bliver beskyttet, er der ikke noget at være bange for, og så vil de, der puster til konflikterne, ikke få så stor en betydning, som de desværre har haft i Europas historie tidligere.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da vores ordfører, hr. Per Stig Møller, ikke kan være til stede, skal jeg på hans og Det Konservative Folkepartis vegne give tilslutning til beslutningsforslaget.

Vi har i Europarådet stemt for, at der blev etableret denne her europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog. Vi finder, at den er af betydning for de mange nationale mindretal, som findes rundt omkring i de europæiske lande. Deres forhold har jo ofte givet anledning til kriser og borgerkrige i Europa, se-